

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 26 juli 2011 in
zaak nrs. 11/21983 en 11/21986 in het geding tussen:

.....

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juli 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juli 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de overwegingen wordt onder de minister tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de eerste grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, nu de door de vreemdeling overgelegde stukken niet zijn beoordeeld op de wijze als omschreven in het arrest van 21 januari 2011 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak M.S.S. tegen België en Griekenland, zaak nr. 30696/09, JV 2011/68 (hierna: het arrest in de zaak M.S.S.), het bestreden besluit niet berust op een deugdelijke motivering en reeds daarom voor vernietiging in aanmerking komt.

2.2.1. Bij uitspraak van 14 juli 2011 in zaak nr. 201009278/1/V3 (www.raadvanstate.nl), heeft de Afdeling, samengevat weergegeven, overwogen dat uit het arrest in de zaak M.S.S. voortvloeit dat ook in een situatie waarin een vreemdeling zijn stelling dat overdracht strijdig is met artikel 3 van het EVRM, louter onderbouwt met een beroep op algemene documentatie die informatie bevat over één of meer van de blijkens het arrest relevante aspecten, een zorgvuldige beoordeling daarvan geboden is.

2.2.2. In de onderhavige zaak heeft de vreemdeling zich, evenals in de zaak die heeft geleid tot voormelde uitspraak van 14 juli 2011, reeds in de besluitvormingsfase en in beroep bij de rechtbank op documenten beroepen waarvan niet op voorhand kan worden gezegd dat ze niet relevant zijn voor de beoordeling van de vraag of de in het arrest in de zaak M.S.S. genoemde aspecten aan overdracht in de weg staan. Nu in het besluit een op deze documenten toegespitste standpuntbepaling ten aanzien van de volgens het arrest in de zaak M.S.S. relevante aspecten ontbreekt, zijn deze niet beoordeeld op de in het arrest in de zaak M.S.S. omschreven wijze. De

voorzieningenrechter heeft dan ook terecht overwogen dat het besluit van 5 juli 2011 niet op een deugdelijke motivering berust en dat het besluit reeds daarom voor vernietiging in aanmerking komt.

De eerste grief faalt.

2.3. In tweede grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat er geen aanleiding is om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 5 juli 2011 in stand te laten en hem voorts ten onrechte heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. De minister voert hiertoe aan dat hij zich ter zitting bij de voorzieningenrechter heeft beroepen op de uitspraken van de Afdeling van 14 juli 2011 in de zaken nrs. 201002796/1/V3, 201007479/1/V3 en 201009278/1/V3 (www.raadvanstate.nl), waarin deels dezelfde stukken aan de orde waren als door de vreemdeling in deze procedure overgelegd en waarin de Afdeling het standpunt van de minister heeft gevolgd dat de desbetreffende stukken niet de conclusie rechtvaardigen dat bij overdracht aan Italië schending van artikel 3 dan wel artikel 13 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) dreigt. Voorts betoogt de minister dat, voor zover de door de vreemdeling overgelegde stukken niet in voormelde uitspraken van 14 juli 2011 aan de orde zijn geweest, hij zich ter zitting bij de voorzieningenrechter op het standpunt heeft gesteld dat die stukken geen andere strekking hebben dan de in die uitspraken beoordeelde stukken en derhalve geen aanleiding vormen voormeld standpunt te herzien. Daarnaast betoogt de minister dat, zoals ook in het besluit en het daarin ingelaste voornemen is uiteengezet, het persoonlijk relaas van de vreemdeling evenmin aanleiding geeft voor de conclusie dat ten aanzien van Italië niet langer van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag worden uitgegaan.

2.3.1. Ingeval een besluit wordt vernietigd, dient de rechtbank de mogelijkheden van finale beslechting van het geschil te onderzoeken, waarbij onder meer aan de orde is of er aanleiding is om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 maart 2008 in zaak nr. 200705490/1, www.raadvanstate.nl), is voor het in stand laten van de rechtsgevolgen niet vereist dat nog slechts één beslissing mogelijk is. In een geval als het onderhavige, waarin een besluit is vernietigd omdat het ondeugdelijk is gemotiveerd, kan er uit een oogpunt van proceseconomie aanleiding zijn om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten, indien het bestuursorgaan vasthoudt aan zijn besluit en het besluit alsnog deugdelijk motiveert en de andere partijen zich daarover in voldoende mate hebben kunnen uitlaten. Daarbij is beslissend of de inhoud van het vernietigde besluit na het alsnog verrichte onderzoek en de kenbaar gemaakte motivering de rechterlijke toets kan doorstaan.

2.3.2. De vreemdeling heeft ter onderbouwing van zijn betoog dat overdracht aan Italië strijdig is met artikel 3 van het EVRM in beroep verwezen naar de volgende stukken:

1. een uitspraak van het Verwaltungsgericht Darmstadt van 9 november 2010 (zaak nr. 4 L 1455/10 DA.A(1);

2. een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 21 januari 2011 in de zaak M.S.S. tegen België en Griekenland, zaak nr. 30696/09, JV 2011/68;
3. het rapport "Factual reception conditions for refugees in Italy and returns under Regulation 343/2003/EC" van Save the Children van januari 2011;
4. het rapport "Zur Situation von Flüchtlingen in Italien" van Pro Asyl van 28 februari 2011;
5. het rapport "The Italian approach to asylum: System and core problems" van The Norwegian Organization for Asylum Seekers (NOAS) van april 2011;
6. het rapport "Asylum procedure and reception conditions in Italy" van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van mei 2011;
7. het rapport "Survey on legal aid for asylum seekers in Europe" van de European Council on Refugees and Exiles (ECRE) van oktober 2010;
8. een artikel "Legal Aid for Asylum Seekers: Progress and Challenges in Italy" van Katia Bianchini in Journal of Refugee Studies 24 (2) van juni 2011;
9. uitspraken van de voorzitter van de Afdeling van 27 januari 2011, in zaak nr. 201100012/2/V3, 3 februari 2011, in zaak nr. 201010661/2/V3, 6 juni 2011 in zaak nr. 201106161/2/V3 en 10 juni 2011, in zaak nr. 2011106412/2/V3;
10. brief van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht van 24 februari 2011 in zaak nr. 10/24425, waarin de zaak wordt doorverwezen naar de meervoudige kamer in verband met het arrest in de zaak M.S.S., de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht van 28 januari 2011, in zaak nr. 10/30400 en de uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo van 10 maart 2011, in zaak nr. 09/34371, rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem van 16 september 2010, in zaak nr. 10/20733, 13 april 2011, in zaak nr. 10/43550 en 23 juni 2011, in zaak nr. 11/6556 en rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 24 juni 2011, in zaak nr. 11/7168.

2.3.3. Uit de in 2.3. vermelde uitspraken van 14 juli 2011, waarin onder meer de in 2.3.2. onder 2. t/m 4. en 7. vermelde documenten zijn betrokken, volgt dat, ook indien deze documenten over de situatie in Italië worden beoordeeld op de in het arrest M.S.S. omschreven wijze, er geen grond bestaat voor het oordeel dat deze aan overdracht van vreemdelingen aan Italië in de weg staan. De Afdeling heeft daartoe in die uitspraken overwogen dat de desbetreffende documenten geen concrete aanknopingspunten bevatten dat Italië asielzoekers die in het kader van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend zijn of zullen worden overgedragen, in strijd met zijn non-refoulementverplichtingen

verwijderd. Voorts heeft de Afdeling overwogen dat die documenten onvoldoende grond bieden voor de conclusie dat de detentie- en levensomstandigheden waar vreemdelingen in Italië mee te maken kunnen krijgen, of de toepassing van de asielprocedure in dat land, in de praktijk van een zodanige aard zijn dat op basis daarvan zou moeten worden geconcludeerd dat wat voor Griekenland heeft te gelden, in gelijke mate opgaat voor Italië. Aldus gezien kon, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, de minister ten aanzien van de in 2.3.2. onder 2. t/m 4. en 7. vermelde documenten voor zijn nadere motivering ter zitting bij de voorzieningenrechter met een verwijzing naar voormelde uitspraken van 14 juli 2011 volstaan.

Ten aanzien van de overige stukken waarop de vreemdeling zich heeft beroepen heeft de minister zich ter zitting bij de voorzieningenrechter terecht op het standpunt gesteld dat de inhoud ervan evenmin aanleiding geeft voor de conclusie dat van overdracht aan Italië zou moeten worden afgezien. De Afdeling verwijst daartoe naar r.o. 2.1.3. van haar uitspraak van 16 april 2012 in zaak nr. 201108684/1/V4 (www.raadvanstate.nl).

Voorts biedt, zoals ook in het besluit en het daarin ingelaste voornemen is uiteengezet, het persoonlijk relaas van de vreemdeling geen indicaties voor het oordeel dat de Italiaanse asielprocedure niet aan de daaraan te stellen eisen voldoet. De vreemdeling heeft in Italië immers een asielaanvraag kunnen indienen, naar aanleiding waarvan hij een zogenaamde "soggiorno" heeft gekregen. De vreemdeling werd in het verleden in Italië dan ook niet bedreigd met uitzetting naar zijn land van herkomst. Evenmin kan uit zijn verklaringen worden afgeleid dat hij eerder in dat land het slachtoffer is geworden van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling.

Onder voormelde omstandigheden heeft de voorzieningenrechter ten onrechte de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit niet in stand gelaten.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij niet is bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 5 juli 2011 in stand worden gelaten en voor zover de minister is opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven.

2.5. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 26 juli 2011 in zaak nr. 11/21983, voor zover de voorzieningenrechter daarbij:
 - niet heeft bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 5 juli 2011 in stand blijven;
 - de minister voor Immigratie en Asiel heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van 5 juli 2011 geheel in stand blijven;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

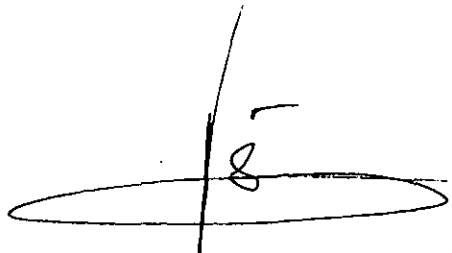
w.g. Graat
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2012

307-722.

Verzonden: 11 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser